

Hiv 2.0

*Att leva med hiv
i Sverige idag*

Hiv 2.0 – att leva

med hiv i Sverige idag

Positiva Gruppen Väst, 2015

Redaktör Jenny Skånberg

Serietecknare Hilda-Maria Sandgren, Hanna Stenman och Lina Vain Illalla

Grafisk form Eva Jais

Omslagsbild Hilda-Maria Sandgren

Tryck Lundby tryckeri

Positiva Gruppen Väst är en mötesplats för personer berörda av hiv, med fokus på stöd och rättigheter.

Nordhemsgatan 50, 413 06 Göteborg

www.pgvast.se

VAD VI BEHÖVER GÖRA
ÄR ATT HA RESPEKT
OCH LYSSNA PÅ
VARANDRAS STORIES

Positiva Gruppen Väst

presenterar stolt:

Hilda-Maria Sandgren

s. 5, 13–24, 29, 54–61

Hanna Stenman

s. 3, 7–11, 25, 27, 30, 33, 51, 52, 63, 64, 67

Lina Vain Illalla

s. 32, 35–49

»Hiv är osynligt. Och ju tystare vi som är positiva är desto mindre märks det.«

Berättelsen om att leva med hiv är inte svart eller vit, den är inte sensationell och innefattar inte exotiska karaktärer. Vi som lever med hiv är inte av en särskild sort. Skillnaden på att leva med hiv och att inte göra det är i grunden inte särskilt stor i Sverige idag.

Nu finns effektiv behandling. Den gör att hiv inte behöver påverka hur länge vi lever. Den gör dessutom att vi inte överför viruset till andra.

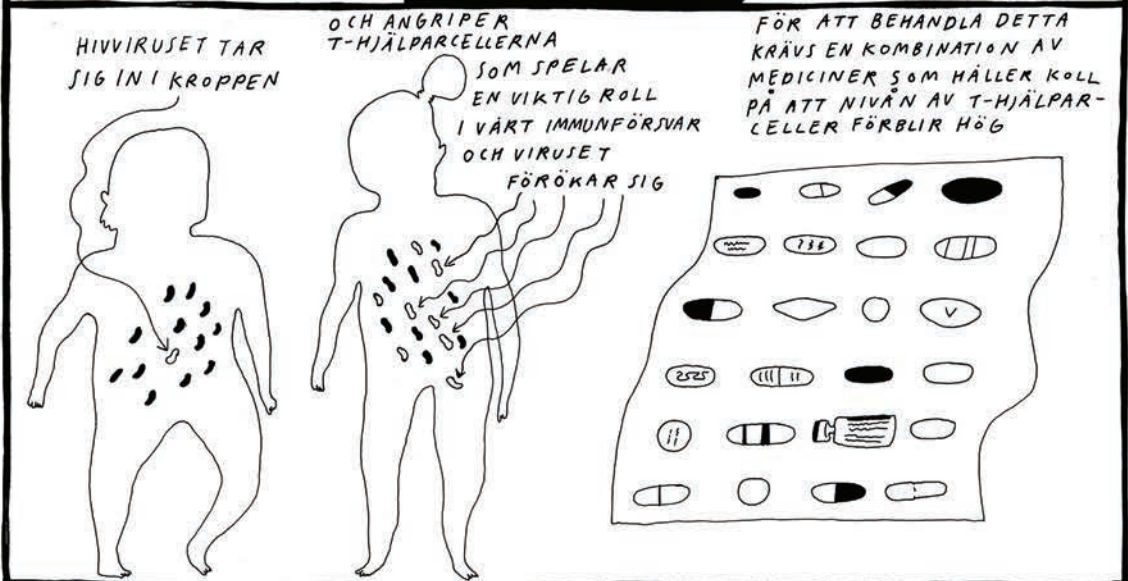
Men alla förbaskade fördomar begränsar fortfarande möjligheterna för många att vara öppna. Hiv är något av ett tyst drama.

HUMANT

IMMUNBRISTVIRUS

*Hiv är ett virus som kan leda till att immunförsvaret bryts ner.
Det finns idag effektiv behandling för att motverka detta.
Medicinerna gör att virusnivåerna sänks till praktiskt taget noll.*

*Med fungerande behandling är hiv inte livshotande. Det är
inte ens säkert att en som får hiv någonsin känner sig sjuk.
Men hiv går inte att bota. Att leva med hiv är att leva med en
kronisk infektion och livslång medicinering.*

HIV HAR BLIVIT
ENGANSKA LÅST
NISCH
DET ÄR RÄTT
BESTÄMT I
FOLKS MEDVETANDE
OM VEM SOM
HÖR DIT
OCH INTE.

NU
KAN VI
OCKSÅ.
PASSA PÅ
ATTSNACKA
ÖVERFÖRING

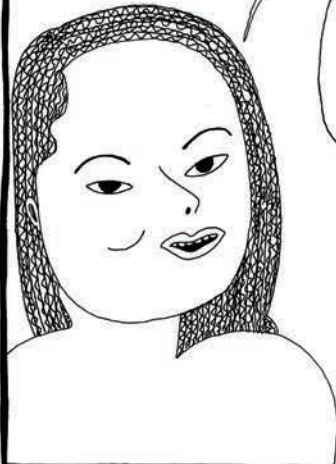
EGENTLIGEN ÄR DET
ENKELT, EN VÄLINSTÄLLD
BEHANDLING AV HIV GÖR
DET PRAKTISKT TAGET
OMÖJLIGT ATT ÖVERFÖRA
VIRUSET TILL NÅGON
ANNAN

ALLTSÅ ÄR
FÖRDOMARNA
OM HIV 100% MER
ÖVERFÖRBARA ÄN
EN VÄLBEHANDLAD
HIV-INFEKTION.

PÅ MITT APOTEK HAR DE VÄRIT VÄLDIGT SVAKIGA. DE LÄTER GENERADE NÄR JAG SKA HÄMTA UT MINA MEDICINER, DE BORDE HA INFORMATION, MEN ISTÄLLET ÄR DET SOM ATT DE INTE HAR EN ANING OM HUR DE SKA GÖRA. JAG HAR FORTSATT ATT GÅ DIT OCH EFTER ETT TAG INFÖRDE DE NYA RUTINER. NÄR JAG GICK TILL DEN VANLIGA DISKEN BLEV JAG TILLSAGD ATT GÅ TILL EN AVSUID DEL ITÄLLET. DÄR FICK JAG PRATA MED EN SÄRSKILD EXPERT. ALLA PRATADE VÄLDIGT HÖGT. DET VAR SOM ATT DE INTE VILLE BEHANDLA MIG VANLIGT OCH VAR NERVÖSA. NÄR JAG FÅTT UT MEDICINERNA SPRANG DE RUNT OCH LETADE EFTER BRUNA PAPPERSPÅSAR SOM DE SKULLE STOPPA APOTEKETPÅJÄRNA I: "DU SKA GÖMMA DET HÄR!"

JAG HAR ALDRIG VÄRIT NORMAL
JAG FICK EN DIAGNOS NÄR JAG VAR LITEN. NÄR JAG SEDAN FICK MIV KAN DET HA HJÄLPT MIG ATT REDAN VARA LITE ANNORLUNDA. OM MAN TIDIGARE VÄRIT EN I MÄNGDEN KÄNNER MAN NOG AV DET MER. FÖR MIG HAR DET VÄRIT LÄTTARE. JAG HAR INTE HAFT NÅGOT EMOT ATT VARA ANNORLUNDA, ATT INTE FÖLJA NORMEN. SEDAN KAN DET VARA KOMPLICERAT I SIG, ATT VARA ANNORLUNDA SES INTE ALLTID MED BLIDA ÖGON.

OCH FRAMTIDEN?

VI KAN JU FRÅGA OSS VILKET SAMHÄLLE VI VILL LEVA I, ETT SOM ÄR ANPASSAT EFTER NORMEN, ELLER ETT SAMHÄLLE BÄTTRE FÖR FLER?

I SVERIGE FINNS INTE EN ENDA MÄNNISKA MED VÄLFUNGERANDE BEHANDLING SOM ÖVERFÖRT HIV

Med välfungerande behandling är risken att hiv förs vidare till andra mycket liten, även vid oskyddat sex. All tillgänglig forskning visar att det är så. Med kondom är risken i princip obefintlig. Ingen har fått hiv från en person med välfungerande behandling i Sverige. Inte en enda en.

KÄLLA: Folkhälsomyndigheten. Med välfungerande behandling menas i korthet omätbara virusnivåer, regelbundna kontroller, ingen annan pågående könssjukdom och hög följsamhet. Behandlande läkare avgör. För 95 procent av alla med behandling i Sverige är den välfungerande.

Jag försöker
att inte bli bitter.

Det går faktiskt att
vända det dåliga till något bra

Mitt liv har blivit
helt okej ändå

Ja, trots hiv,
menar jag

I så många år hade jag inga
framtidsplaner men det
har jag nu

The sky is the limit!
Haha.

Men jag behöver inte ens
ta mig dit.
Det finns tillräckligt att göra här.

Att jag skulle få
det här var väl det sista
jag trodde. Ibland kan jag
tänka på det när jag sitter på
spårvagnen, att ingen kan ana
att jag är positiv. Jag av alla
människor. Det fanns helt
enkelt inte i min värld att jag
skulle komma i närheten av hiv.
Egentligen är det ju groteskt,
men det var faktiskt så.

Jaja...

Jag tänker att det är en
fördel, att ingen ser. Det gör
ändå viruset lite lättare att bära,
för lätt har det sannerligen inte
alltid varit, det ska jag säga.

"Du ser så pigg och fräsch ut nu!
Ett tag där trodde jag att du
hade hiv"

hehe

Jo, så sa en väninna
till mig. Hon visste
naturligtvis inget, men
det gör väl inte saken bättre

Jag skulle väl egentligen
kunna berätta för alla men
jag är så rädd för
reaktionen

De flesta är
inte mogna

Usch. Det har kallnat.

Det är lite som när folk får cancer... Som människor tycker vi att det är obehagligt med sådana situationer

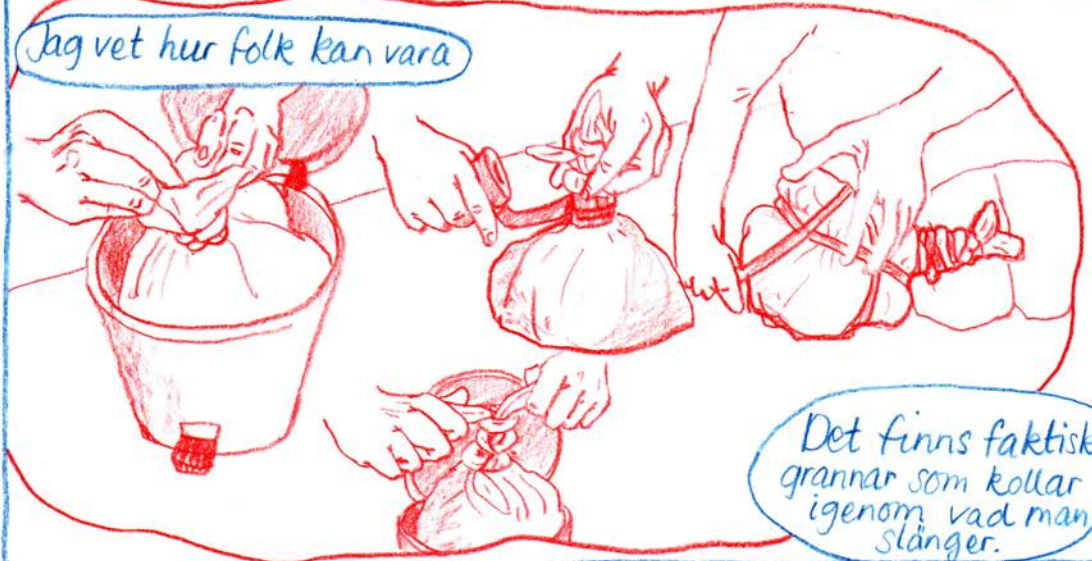
När vi ställs inför det främmande. Inför allvar.

Så... för säkerhets skull river jag sönder medicinpaketet när jag är färdig med det.

... sedan är jag noggrann med vilken tid jag går ner med påsen till soptunnan.. Jag gör det torsdag kväll för det är tömning fredag morgon. Alltid likadant, alltid precis innan tömning.

Jag vet hur folk kan vara

Det finns faktiskt grannar som kollar igenom vad man slänger.

Jag ska ju inte dö av det här, och jag ska inte överföra det till nån

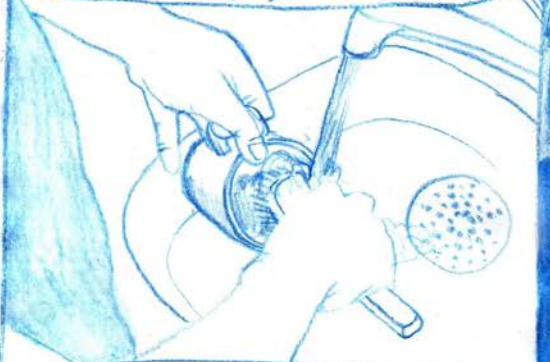

På jobbet har jag inte berättat, jag skiljer på profession och privatliv

Men det är svårt för folk att förstå det

Jag har överhuvudtaget inte berättat för så många, som sagt.

Kanske skulle ingen bry sig. Kanske är det bara en sak för mig...

Varje människa ser ju sig själv som en sensation, oavsett om man är sjuk eller inte...

Vi tror alla att vi är märkvärdiga

Så fort klockan blev tillräckligt mycket åkte de till sjukhuset och hivtestade barnen

Sedan dess har vi inte så mycket kontakt

äsch

Jag har varit där några gånger, vid jul och så, men jag känner mig som pesten

Det är så tydligt att hon är rädd för mig.

Uppenbart rädd

Jag hade inte väntat mig det

I alla andra sammanhang känner jag mig normal

Jag är ju frisk!

men med henne känner jag mig som en himmänniska

Det är en stor sorg att hon inte klarar av det.

Barnbarnen är de jag har förlorat.

JAG MINNS NÄR jag sa det till en av mina närmsta vänner. Vi sitter på en uteservering och jag har samlat mod i veckor. Vädret är fint och jag tänker att det här nog är en bra dag att berätta.

Jag tar sats. Det är lite som att hoppa från tian. Ett djupt andetag och ut i luften. Väntan på reaktionen. Han sitter lugnt kvar och undrar om det inte är dags att ta en öl till. Det är tydligt vem som är ens vänner. Reaktionen har inte varit så dramatiska.

JAG ÄR ÖPPEN med min hivstatus. Alla som frågar vet om det. Men det är ju ingen som frågar.

»**HUR GÖR JAG NÄR JAG BERÄTTAR?**« var en fråga som jag hade när jag fick mitt hivbesked. Svaret jag fick gör mig fortfarande förbannad: »Vi tycker nog inte att du ska göra det.« Det är inte rätt att de rekommenderar att man inte ska berätta. Två år tog det innan jag vågade berätta för min familj. Jag gick där i två år, kanske två och ett halvt innan jag sa något. Jag trodde att de skulle undvika mig. När jag väl fått det ur mig så var allt precis som vanligt. Jag vet inte hur jag skulle klara av det om inte flera personer visste att jag levde med det. Jag hade inte fixat det.

ATT BERÄTTA ELLER INTE BERÄTTA?

En fjärdedel av oss som lever med hiv är öppna för de flesta eller alla. Det betyder att tre fjärdedelar inte är det.

Att berätta om sin status är inte helt okomplicerat. De allra flesta är oroliga för hur folk ska reagera. Många har också upplevt att någon faktiskt tagit avstånd, även om det är långt ifrån den vanligaste reaktionen. En av sex personer som lever med hiv håller det hemligt för precis alla, även de närmaste. Nästan ingen har berättat på jobbet.

Det är såklart helt ok att inte berätta. Med några undantag (som till exempel om du ska ta blodprov, gå till tandläkaren eller tatuera dig) är det helt frivilligt. Problemet är när normer och föreställningar begränsar möjligheten. 42 procent av alla som lever med hiv vill vara mer öppna.

Tidigare hade vi som lever med hiv alltid informationsplikt gentemot sexpartners innan samlag, även om vi använde kondom. Nu kan läkaren ta bort den skyldigheten om det inte anses finnas någon risk för överföring. Det gäller nästan alla som har välfungerande behandling idag. Sedan är vi många som väljer att berätta ändå.

KÄLLA: Folkhälsomyndigheten: Att leva med hiv i Sverige idag.

DISKRIMINERING & RÄTTIGHETER

Det finns lagstiftning mot diskriminering. Vi kan till exempel inte bli av med jobbet för att vi är hivpositiva. Men det finns ingen lagstiftning mot fördomar. Våldigt få berättar för någon på jobbet. Arbetsgivare behöver inte veta, och för de allra flesta av oss känns det enklast så.

Alla har rätt till sexuell hälsa, men lagstiftning och samhällets bild kan krångla till det. Av oss som lever med hiv är sju av tio missnöjda med sitt sexliv. Det kan såklart bero på olika saker. Känslan av ansvar kan påverka möjligheten till njutning. Vi som vet att vi har hiv måste använda kondom vid samlag oavsett hur liten risken är. Det som borde vara allas ansvar har landat på oss. Om vi skippar eller glömmer kondomen kan vi dessutom bli åtalade och dömda även om hiv inte har överförts. Sådan kriminalisering av hiv går ut över våra mänskliga rättigheter.

Alla med hiv i Sverige har rätt till gratis behandling. Förtroendet för personalen på hivmottagningarna är stort, men flera av oss har dåliga erfarenheter av annan vård. Även om vi inte har blivit nekade vård händer det allt för ofta att vi får ett bemötande som inte är okej.

KÄLLOR: Folkhälsomyndigheten: Att leva med hiv i Sverige idag och Hiv-Sverige.

LÄKAREN ÄR RÄTT TYKEN. Han visar tydligt, med rösten och hela kroppen, vad han tycker om hiv och han tycker inte om det. Staden här är rätt liten och läkaren är bekant min kusin. Det är som att han framför allt tycker att det är jobbigt för henne. Det är mycket som ligger mellan raderna, in i den professionella vården smyger sig dömande blickar och outtalade ord. "Men herregud, vad ska folk säga?"

HADE MAN VARIT mer öppen hade man kanske blivit mer diskriminerad. Jag är påläst och kan mina rättigheter, kanske till och med i övermått. Det luriga är mänskliga relationer.

I EN DEL LÄNDER är jag inte välkommen. Det är ju en direkt diskriminering. Det har ingenting med smittsamhet att göra utan extrema fördomar och moral. När jag ska ut och resa oroar jag mig lite. Om jag inte skulle bli insläppt vore det ju gräsligt. Jag skulle vilja slå folk i huvudet med en rapport från UNAIDS. Varför har ni de här restriktionerna? Det är ju idiotiskt, jag är inte ens smittsam. Men jag är inte i en position att ställa de frågorna.

NEJ! HIV ÖVERFÖRS INTE HIPP SOM HAPP

*Hiv kan bara överföras genom 1) oskyddat sex, 2) blod och 3) amning.
Det är allt.*

*Hiv har inte en chans i världen att överföras genom sociala kontakter,
saliv, vatten, hångel, smek eller myggor. Viruset dör i kontakt med luft.
Till och med blodiga menstrosor är riskfria.*

JA! DU KAN SLUTA NOJA

*Det går att skydda sig. Kondom är ett bra sätt. Att inte dela sprutor
och andra verktyg vid injektion av droger ett annat.*

*Om du inte vet din hivstatus är det bra att testa sig. Det är enda sättet att
få veta. Personer som inte vet att de har hiv är idag de enda som överför
det till andra.*

*Rädslan för personer som lever med hiv är helt onödig. Det är säkrare
att ligga med en person som har välbehandlad hiv än en som testade
negativt för ett halvår sedan.*

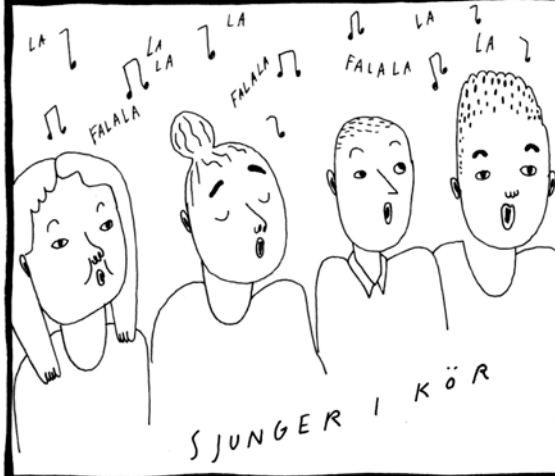
JA! DET HANDLAR OM DIG

*Din okunskap är inte din ensak. Fördomar och negativt bemötande
tillhör de största problemen för oss som lever med hiv. Nästan alla har
känt osäkerhet inför att berätta om sin hivstatus. Oro över allmänhetens
attityder försvårar vardagen och försämrar livkvaliteten.*

JAG TÄNKER MIG absolut familj och barn. Hela den idén har ju verkligen förenklats. Min partner är negativ men läkaren säger att vi kan köra utan kondom den dag det är dags att försöka.

Sex saker jag gör sen jag fick min hivdiagnos

35 MILJONER

PERSONLIGA

ERFARENHETER

Alla personer som lever med hiv har inte samma rättigheter och möjligheter till behandling. Hiv kan få dramatiska konsekvenser för individer och samhällen. Att leva med hiv är olika på olika håll i världen. Det skiljer sig också från person till person.

LÄGET?

KLAPP KLAPP

JOFAN, DET ÄR BÄTTRE.

FAN PATRIK, HARU ÖVAT MYCKET ELLER

HÖRDE OM DIN MORSA OCH SÅ, ALLT LUGNT ELLER?

JO, HON HAR DET VÄL OKEJ. DET VAR TUR ATT AMBULANSEN KOM SÅ SNABBT... TIDLIGEN HADE HON OCKSÅ HAFT EN MINDRE HJÄRTATTACK FÖRRA ÅRET UTAN ATT MÄRKA DET.

HON BEHÖVER BARA TA DET LUGNT, INTE STRESSA.

HAHA, VAD HAR HON ATT STRESSA ÖVER? HON GÖR VÄL INGET OM DAGARNA?

DU VET HUR HON ÄR...

HAHA TYST

...BLIR LÄTT OROLIG OCH SÅ.

ÄH... JAG FATTAR. BLIR JU SÅ NÄR MAN SITTER HEMMA HELA DAGARNA. HJÄRMAN BLIR SOM EN JÄVLA CENTRIFUG.

TUR ATT MAN INTE ÄR DÄR LÄNGRE.

FAN ASSÅ, DET DÄR ÄR MIN STÖRSTA NOJA MED ATT BLI ÄLÖRE, ALLA SJUKDOMAR OCH SKIT PÅ DET. MAN TROR JU FORTFARANDE ATT-

ATT MAN ÄR ODÖDLIG OCH-

ELLER... OJ- ASSÅ-

FÖRLÅT... JAG-

NÄ VADDÅ, DET ÄR LUGNT. JAG ÄR JU INTE SJUK. ELLER DET ÄR JAG VÄL MEN-

NÄ MEN ÄNDÅ

MENADE INTE SÅ

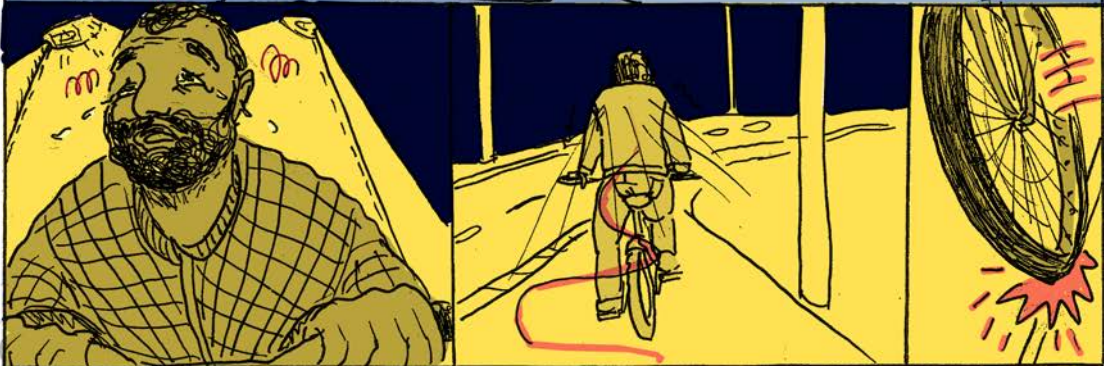

PÅ GRUND AV SÅNA SOM HENNE HÅLLER JAG KÄFTEN, JAG SA JU INGET TIDIGARE FÖR ATT JAG INTE SKULLE ORKA ATT HON REAGERADE SÅHÄR?

DET SPELAR INGEN ROLL VAD MAN SÄGER, DET ENDA FOLK TÄNKER ÄR TYP KNARK OCH AIDS!

FATTA ATT JAG PENDLAR TILL GÖTEBORG - VILKET JÄVLA SKÄMT! - FÖR ATT JAG INTE ORKAR TRÄFFA NÅN

FRÅN GYMNASIET SOM INTE KAN HÅLLA TYST? JAG VILL BARA VARA IFRED, LEVA MITT EGET LIV!

VARFÖR KAN INTE FOLK BARA SKÖTA SITT EGET? VARFÖR FATTAR DE INTE? VARFÖR KAN INTE NÅGON TA SITT ANSVAR? HON VILLE JU INTE ENS HA KUNDOM! DET ÄR FAN SÅVA SOM HON SOM ÄR DET RIKTIGA PROBLEMET, FÖR DE TROR ATT DE ÄR SÅ FINA ATT DE ALDRIG KOMMER FÅ HIV ÖVERFÖRT!

NÄ DU FRÖKEN, DET TRÖDDE INTE JAG HELLER!

FAN, JAG GILLADE VERKLIGEN HENNE...?

ÄH! HON FÖRTJÄNAR DIG INTE.

EN KLASSIKER- PASTA MED PESTO. VARSÅGOD!

HANA-

I SÅNA HÄR LÄGEN ÄR DET SVÅRT ATT FATTA ATT DU ÄR KOCK...

HAHA!
VILKET AVSNITT SKA VI SE?

SENASTE JAG SÅG VAR ÄTTA

DET ÄR 25 GÅNGER STÖRRE RISK ATT BLI TRÄFFAD AV BLIXTEN

Risken att hiv förs vidare vid välfungerande behandling är liten. En omfattande studie har pekat på 1 överföring på 150 000 ligg. Detta enda tillfälle visade sig vara från en person som med stor sannolikhet inte hade välfungerande behandling.

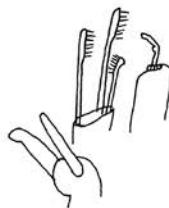
Det finns alltså inget i forskningen som motsäger att risken är noll, men det är rent vetenskapligt omöjligt att bevisa nollrisk. Överhuvudtaget finns det få saker i livet som inte innebär någon risk alls.

KÄLLA: HPTN 052-studien i Folkhälsomyndigheten: Smittsamhet vid behandlad hivinfektion.

ALARMET RINGER KLOCKAN NIO VARJE KVÄLL, DÅ TAR JAG MINA TRE TABLETTER

*Så ser ett
liv med hiv ut*

JAG KAN VARA RÄDD för att tableterna ska slita på kroppen. Än så länge går det bra. Jag har en del ålderskrämpor och är trött. Jag kan inte längre klättra i träd.

JAG ANTAR att läkarna inte vill veta alla biverkningar. Så länge viruset hålls i schack är det väl inte relevant för dem. För mig blir det ibland lätt att på så sätt samarbeta och inte säga så mycket. Det handlar ju om min självbild också. Jag vill inte vara sjuk i deras ögon. På mottagningen säger de att de har en del gnälliga patienter och då tänker man ju gärna att "nej, men sådan är inte jag."

JAG LEVER NORMALT och sunt. Mina värden är bra. Ibland kan jag känna mig lat – det är en viss ironi i det: "jag vill inte träna idag, jag har hiv". Jag har fått en del fettsamlingar, men det är svårt att veta vad som beror på medicinerna. Fysiskt är jag i bra form, hiv ger snarare psykisk påverkan. Jag är nog inte så lätt att leva med alla gånger.

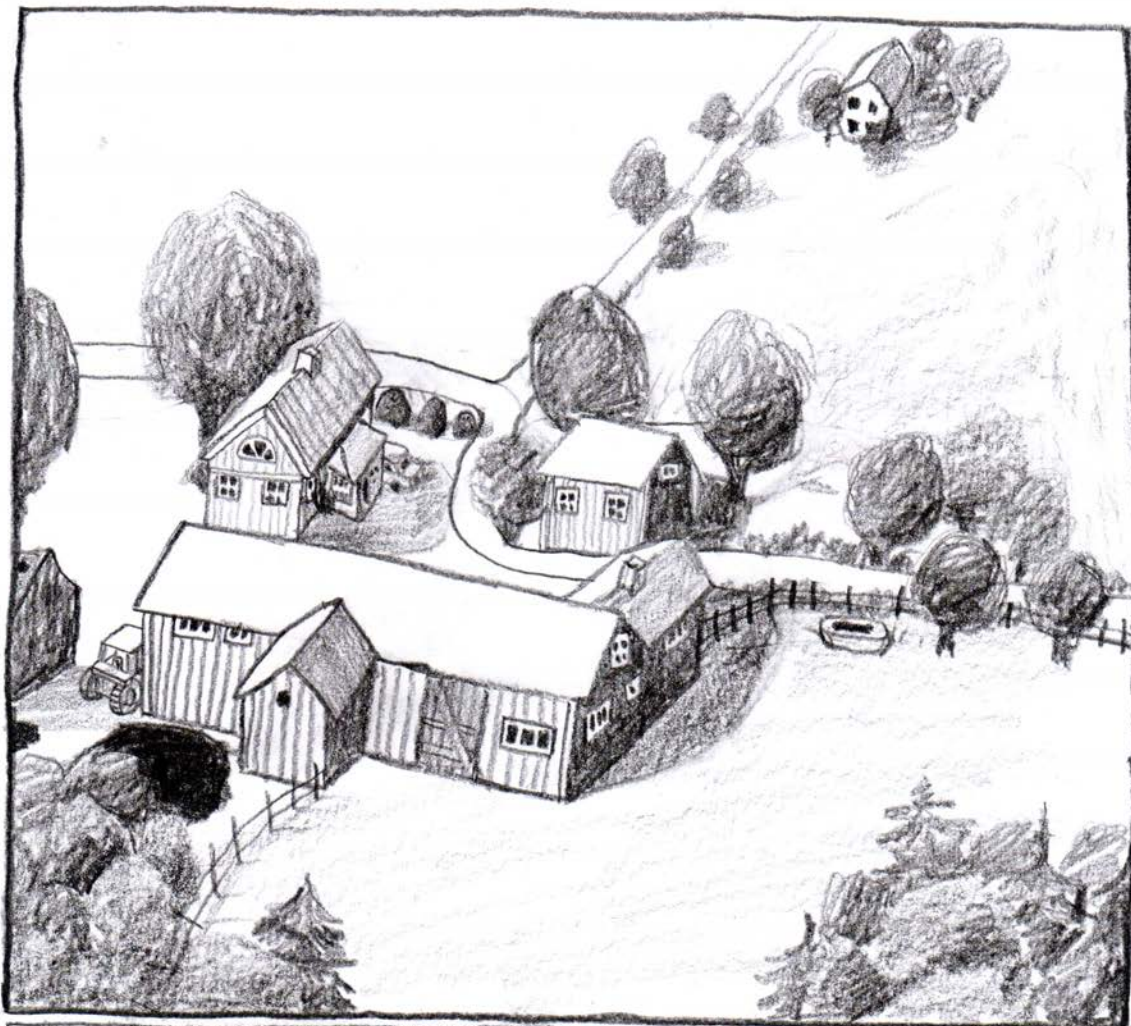

OTROLIGT EFFEKTIVA MEDICINER

Alla vi som lever med hiv i Sverige och vet om det får gratis behandling. Medicinerna gör att immunförsvaret inte bryts ner – och om det hunnit bli påverkat byggs det helt enkelt upp igen. För att behandlingen ska fungera måste vi ta en eller flera tabletter varje dag.

Somliga kan få besvärande biverkningar. Det skiljer sig från individ till individ hur man reagerar på olika läkemedel. En del känner inget alls medan andra har stora besvär. Biverkningar kan vara både fysiska och psykiska.

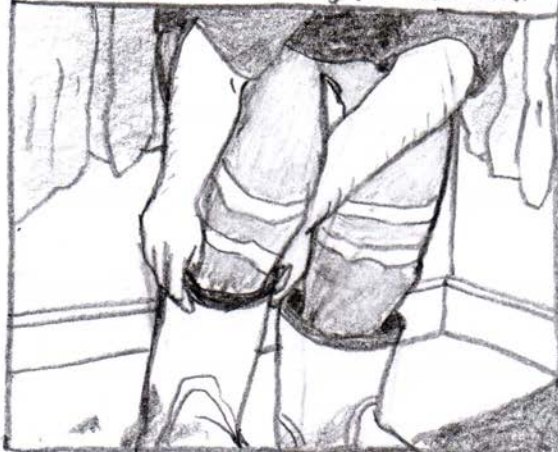
Då livskvaliteten direkt påverkas av biverkningar är det viktigt att minska dem så mycket det går. Ett sätt kan vara att byta sort, men ibland är det inte så enkelt. Medicinerna har blivit allt bättre med åren, men eftersom behandlingen är livslång kan även mindre biverkningar vara tuffa att leva med.

Jag ska iallafall inte diskriminera mig själv, det står högst på min lista

Jag har bestämt mig för det nu.

Innan var jag verkligen bitter och sur. Det var jag.

Men det växer liksom ur, lägger sig.

Idag vet jag det...

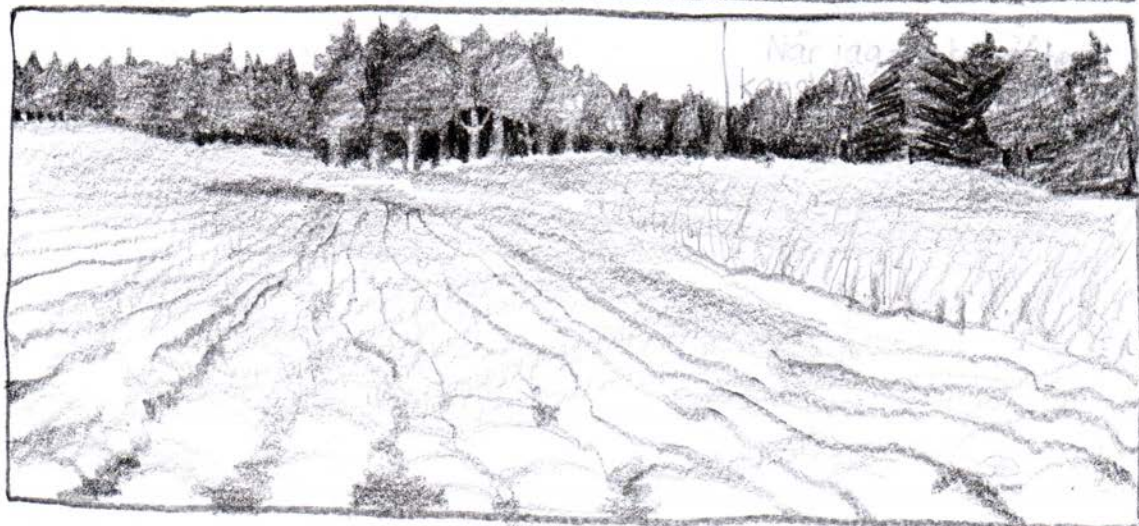

...att jag måste bli vän med mitt virus.

Men att som ung behöva tänka "nu är det kört," det gör något med en. Alla drömmar dog ju där och då... Det var en hård småll.

Och jag höll ju för fasen fortfarande på att deala med att jag är homosexuell.

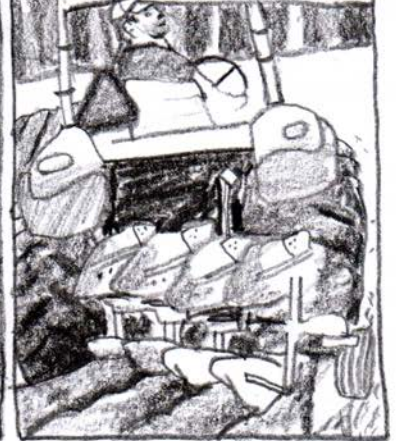

Innan jag fick hiv var det ju jag som var allmänheten

Och när jag fick mitt besked hade jag ingen koll.

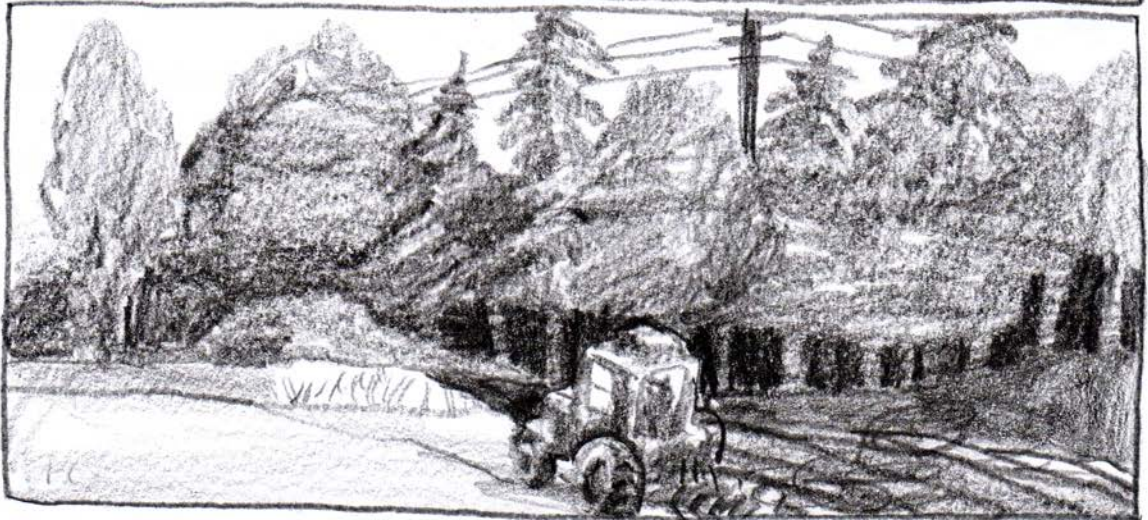
Ingen koll alls.

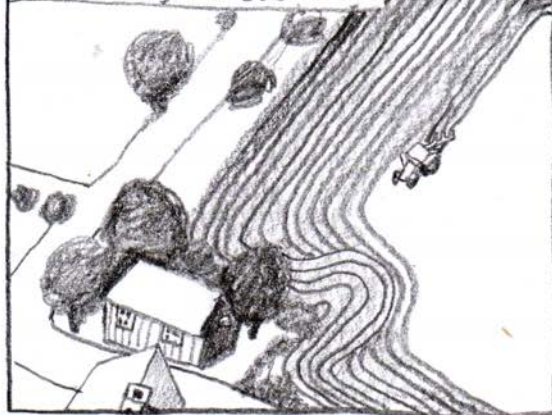
Det var nog därför jag dömde mig själv så hårt

Alltså, jag tror att det är just det att man inte kan så mycket som gör att man dömer sig själv. Ja, och andra, såklart.

Jag vet. Det är egentligen ingen fara med hiv.

Med medicinerna innebär inte viruset så mycket krux för min kropp

Jag är frisk. Det syns inte. Det känns inte. Det märks inte. Ändå måste jag hela tiden förhålla mig till det.

Och innan hade jag ingen att identifiera mig med. Hiv handlade om "de andra"

Fördomarna sitter liksom i, påverkar mig, och...

Bilden av mig själv har varit...suddig

Så...

På sistone har jag börjat inse en sak;

vad andra som lever med hiv har med mig att göra

Men det handlar om att få bort det här, att liksom problemet ligger hos en själv... känslan av att vara den ende som har det.

Och jag har ju saknat att ha någon att prata med,

...att känna mig delaktig...

...få större samhörighet i den här världen.

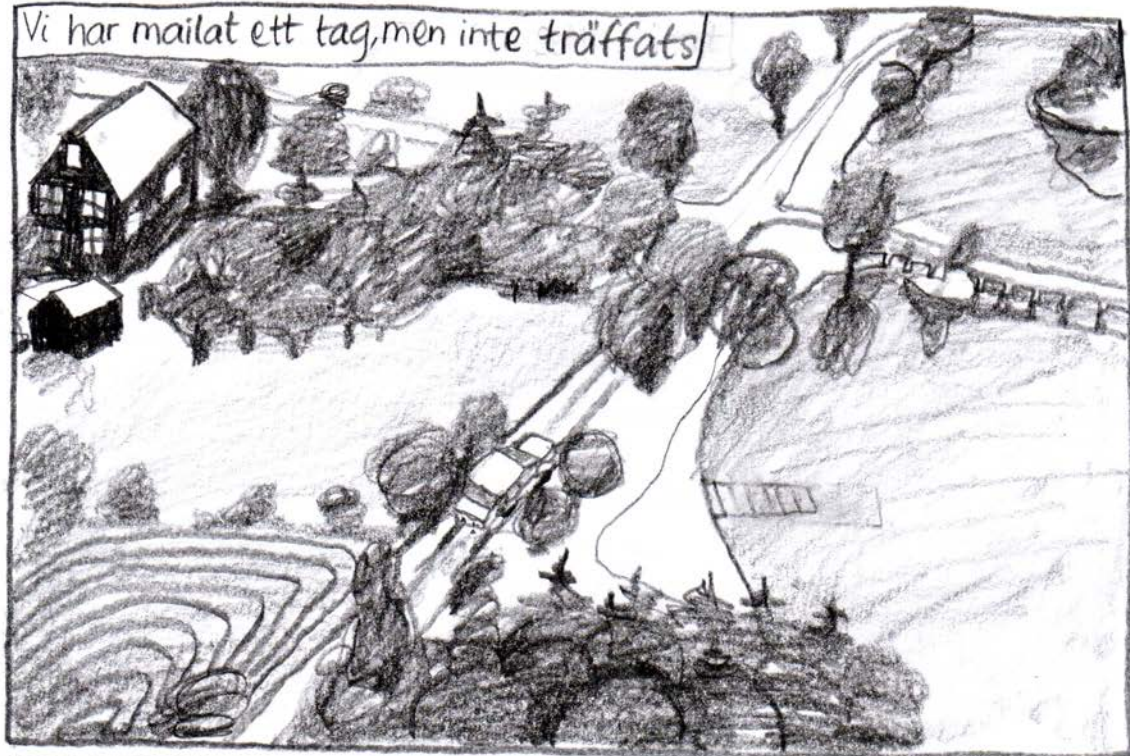
Ja.

Jag har nyss kommit i kontakt med en annan man som lever med hiv.

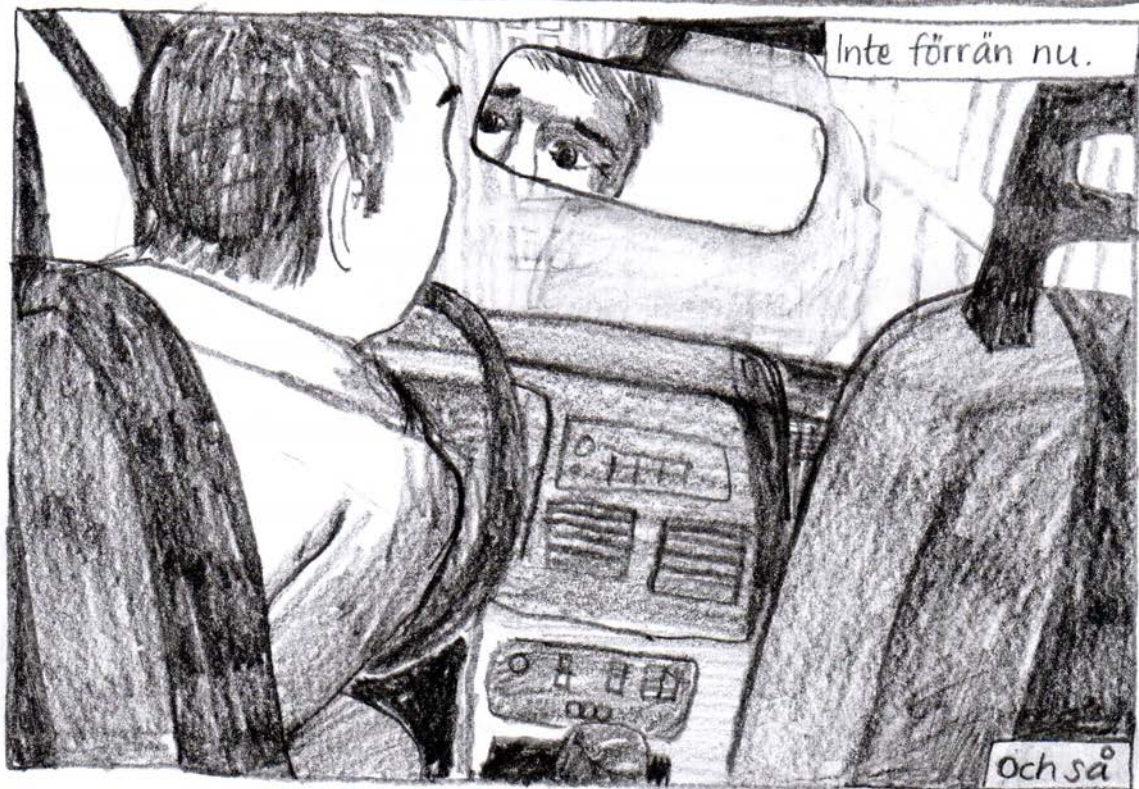

Det är faktiskt läkaren som förmedlat kontakten

Vi har mailat ett tag, men inte träffats

Inte förrän nu.

Och så

Plötsligt får jag se det

Ett annat ansikte än mitt

Det är som en bekräftelse på allt jag redan vetat, men inte kunnat ta in:

Hiv syns inte.

Ska vi...?

Ja!

Han ser liksom...

alldeles vanlig ut.

Inte sliten. Inte suspekt

Inte stereotyp.

Han är här. I min vanliga, lilla stad.

och han lever.

NÄSTAN ALLT ÄR MÖJLIGT

Dagens behandling ger större möjligheter än tidigare. Hiv hindrar oss inte från att resa jorden runt, få barn eller utbilda oss för ett långt arbetsliv. Vi kan bli i princip vad vi vill – förutom blodgivare och organdonatorer. En tredjedel säger att hiv till och med har förstärkt känslan av att livet är meningsfullt.

KÄLLA: Folkhälsomyndigheten: Att leva med hiv i Sverige idag.

JAG KOMMER FÅ BARN
DET ÄR INGEN PANIK ÄN

NÄR DET ÄR DAGS KOMMER JAG FÅ
DEN INFORMATION JAG BEHÖVER.

NÄR JAG FÅR BARN VILL JAG ÖVERFÖRA
DEN FÖRSTÅElsen
TILL BARNET

DET BLIR FINT ATT KUNNA ÖVERFÖRA LÄRDOMARNA
MEN SKIPPA VIRUSET

DET FINNS NÅGON slags automatik i det.
Hiv är inte något man dör av. Det som inte
dödar dig gör dig starkare.

HIV HAR INTE PÅVERKAT MIG annat än socialt.
Jag vet själv att det inte är någon biggie, men är rädd
för hur andra reagerar.

NUFÖRTIDEN ÄR JAG fullt övertygad om att jag kommer
att leva lika länge som alla andra. Kanske blir jag 90, 95 eller
till och med 100, men man ska inte överdriva. Jag har ju trots
allt en pågående infektion hela tiden. Förhoppningsvis
påverkar det bara marginellt, jag är ju ordentligt påpassad och
kontrollerad. Kanske att jag faktiskt lever längre än alla andra.

Allt som står i detta seriealbum är sant

Berättelser formar världen. Vilka berättelser vi hör påverkar hur vi ser på saker och vad vi tar till oss. Hiv 2.0 är den uppdaterade versionen av att leva med hiv i Sverige.

Efter den medicinska revolutionen förändrades historien om hiv. Den nya versionen har inte fått särskilt mycket utrymme. Fortfarande känner endast en av tio personer som lever med hiv att de kan vara helt öppna med sin status. Det säger mer om samhället än om hiv i sig.

Tystnaden gör dessutom att bilden av personer som lever med hiv har formats av de fåtal som faktiskt är öppna. Här är ett försök att komplettera den bilden. Detta seriealbum bygger på samtalsintervjuer. Flera av personerna som delar med sig av sina berättelser har inte pratat med någon annan än de närmsta tidigare.

Berättelser definierar. Därför är bredden av de historier som hörs avgörande. Genom att väva ihop erfarenheter och tankar, skapa fiktiva karaktärer och justera detaljerna har vi anonymiserat serierna – men allt bygger på verkliga känslor och händelser. På så sätt är allt som står i detta album sant.

Tanken är att komma åt gråskalan. Att leva med hiv handlar om vardag. Vi vill helt enkelt berätta den avdramatiserade versionen av hur det är att leva med hiv i Sverige idag.

JENNY SKÅNBERG

Kommunikatör, Positiva Gruppen Väst

Positiva Gruppen Väst

Positiva Gruppen Väst är en mötesplats för personer berörda av hiv, med fokus på stöd och rättigheter. Föreningen är verksam i västra Sverige. Detta seriealbum är ett resultat av projektet Vittnesbanken som har drivits 2013–2015. Har du frågor om metodutveckling, övrigt insamlat material eller resultatet kontakta Jenny Skånberg. kontoret@pgvast.se | 031-14 35 30

Hilda-Maria Sandgren

Hilda-Maria Sandgren är bildberättare och serieskapare. Hon har bland annat gett ut »Det som händer i skogen« (Galago, 2014). För den tilldelades hon Urhunden, Seriefrämjandets pris för bästa svenska serieroman. www.hilda-maria.com

Hanna Stenman

Hanna Stenman är konstnär, serietecknare och illustratör. Hon är medlem i Dotterbolaget, ett feministiskt kvinno- och trans-separatistiskt serienätverk. Just nu gör hon en master i Visuell kommunikation på Konstfack. hannastenman.blogspot.com

Lina Vain Illalla

Lina Vain Illalla är serietecknare, filmskapare och illustratör. Hon är en av grundarna av POWPOW Productions och medlem i seriekollektiven Ritualen och Dotterbolaget. För tillfället arbetar hon med en kortfilmstriologi. picturesofillalla.tumblr.com

Sist men inte minst

Vi vill särskilt tacka alla intervjupersoner som delat med sig av sina berättelser. Allt insamlat material utgör en vittnesbank som detta seriealbum utgår från. Samtliga medverkande är anonyma. Vi vill också tacka projektets referensgrupp bestående av personer som lever med hiv. De har tillsammans med serietecknare och redaktör bollar berättelser, gestaltning och urval. Till slut vill vi tacka alla som på ett eller annat sätt varit med och bidragit med kunskap, idéer och perspektiv under projektets gång.

Läs mer

Folkhälsomyndigheten: »Smittsamhet vid behandlad hivinfektion« (2013) och »Att leva med hiv i Sverige idag« (2015). www.folkhalsomyndigheten.se | Hiv-Sverige: www.hiv-sverige.se | Positiva Gruppen Väst: www.pgvast.se

Hiv syns inte. Ändå – eller kanske just därför – finns det en bild av hiv nästan omöjlig att rubba. Här är ett försök. Hiv 2.0 är en historia om förändring, om tystnad och om vad som händer när vi bryter den.

Berättelserna spretar. Det vore konstigt annars. Positiva Gruppen Väst lyfter här olika röster om att leva med hiv i Sverige idag.

